

ROALD DAHL

NGƯỜI KỂ
CHUYỆN
SỐ 1
THE
GIỎI

Vợ chồng lão Twit

Mục lục

<u>Chương 1: Những Gương Mặt Long Lá</u>	
<u>Chương 2: Ông Twit</u>	
<u>Chương 3: Bộ râu Bần Thiu</u>	
<u>Chương 4: Bà Twit</u>	
<u>Chương 5: Con Mắt Thủy Tinh</u>	
<u>Chương 6: Con Ếch</u>	
<u>Chương 7: Mì Ống Và Giun</u>	
<u>Chương 8: Cây Gậy Kì Quái</u>	
<u>Chương 9: Bà Twit Bị Co Rút</u>	
<u>Chương 10: Bà Twit Bị Kéo Căng Ra</u>	
<u>Chương 11: Bà Twit Bay Lên</u>	
<u>Chương 12: Bà Twit Hạ Xuống</u>	
<u>Chương 13: Ông Twit Sừng Sốt</u>	
<u>Chương 14: Căn Nhà, Cây Khô Và Chuồng Khi</u>	
<u>Chương 15: Keo Siêu Dính</u>	
<u>Chương 16: Bốn Chú Bé Bị Dính</u>	
<u>Chương 17: Mấy Con Khi Làm Xiếc Trồng Chuối</u>	
<u>Chương 18: Chim Roly – Poly</u>	
<u>Chương 19: Không Có Bánh Nướng Nhân Chim Cho Ông Twit</u>	
<u>Chương 20: Vẫn Không Có Bánh Nướng Nhân Chim Cho Ông Twit</u>	
<u>Chương 21: Ông Bà Twit Đi Mua Súng</u>	
<u>Chương 22: Muggle – Wump Có Sáng Kiến</u>	
<u>Chương 23: Bắt Đầu Trét Keo</u>	
<u>Chương 24: Thảm Đế Lên Trần Nhà</u>	
<u>Chương 25: Đưa Đồ Đạc Lên</u>	
<u>Chương 26: Các Chú Quạ Ra Tay</u>	
<u>Chương 27: Gia Đình Twit Bị Lộn Ngược</u>	
<u>Chương 28: Bầy Khi Trốn Thoát</u>	
<u>Chương 29: Ông Bà Twit Bị Co Rút</u>	

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Những Gương Mặt Lông Lá

Ngày nay sao có lắm người để râu ria đầy mặt nhỉ?

Khó mà nói được một người có một bộ mặt đầy râu ria trông giống cái gì nhỉ? Ông ta không muốn chúng ta biết chẳng? Có lẽ là như vậy.

Rồi còn vấn đề rửa ráy nữa.

Việc rửa mặt đối với họ không phải là chuyện nhỏ nhất như khi chúng ta gội đầu. Vì thế tôi chỉ muốn biết những điều sau đây: Bao lâu họ mới rửa mặt một lần? Có phải 1 tuần một lần vào những tối thứ bảy không? Họ có dùng dầu gội đầu không? Họ có dùng máy sấy khô không? Họ có dùng thuốc dưỡng tóc cho mặt khỏi rụng râu ria không? Họ có đến tiệm cắt tóc để cắt hoặc tỉa xén trên mặt không. Hay họ nhìn gương và tự làm lấy bằng kéo cắt móng tay?

Tôi không biết. Nhưng lần sau, khi bạn thấy một người có bộ mặt đầy râu ria (có thể sẽ thấy ngay khi bạn ra phố) có lẽ bạn sẽ nhìn ông ta kĩ hơn và cũng có những thắc mắc tương tự như tôi.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ông Twit

Ông Twit là một trong những người có bộ mặt đầy râu ria như thế. Trừ trán, mắt, mũi ra, toàn bộ gương mặt còn lại đều phủ râu dày rậm rịt. Thậm chí từ trong lỗ mũi và lỗ tai cũng mọc chìa ra thành những chum lông kinh khiếp.

Ông Twit lại thấy nhiều râu ria như vậy khiến ông có vẻ cực kì thông thái và oai vệ. Thật ra ông cũng chẳng thông thái và cũng chẳng oai vệ chút nào. Ông ta là kẻ ngu ngốc. Một kẻ ngốc bẩm sinh. Bây giờ ở tuổi sáu mươi, ông ta còn ngốc hơn nhiều.

Râu ria trên mặt ông ta mọc không thẳng thớm, không tùm lại thành chòm như người ta. Nó mọc thẳng và chìa tua tủa ra như những cọng long cứng trên bàn chải

Vậy bao lâu ông Twit mới rửa bộ mặt đầy râu ria cứng còn đó?

Câu trả lời là KHÔNG BAO GIỜ, ngay cả chủ nhật cũng không

Từ lâu lắm rồi ông ta không rửa mặt.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Bộ râu Bẩn Thù

Các bạn biết rồi đấy, mặt mũi bình thường không có râu như của bạn và tôi chỉ hơi dơ nếu không được rửa thường xuyên, chứ không đến nỗi gớm ghiếc.

Nhưng với bộ mặt đầy râu ria lại là chuyện hoàn toàn khác. Nhiều thứ bám chặt vào sợi râu, nhất là thức ăn. Những món như nước sốt len lỏi vào ngay giữa mớ râu ria xồm xoàm và nằm yên đó. Bạn và tôi có thể dùng khăn lau nhoáng nhoàng gương mặt nhẵn nhụi của mình là xong, là trông được ngay. Nhưng một người đầy râu ria không thể làm ầu ầu như thế được.

Nếu cẩn thận, chúng ta có thể ăn uống mà không dây bẩn thức ăn khắp mặt mũi mình. Đối với người đầy râu ria thì không. Khi có dịp, bạn hãy thử nhìn kĩ một người râu ria xồm xoàm đang ăn. Dù cho có há miệng to hết mức, họ không thể nào nuốt xuống thịt bò hầm hoặc kem hay sô-cô-la mà không làm dính chút đỉnh vào đám râu ria đó.

Khi ăn, ông Twit không thèm há to cái miệng ra. Hậu quả là (vì ông ta không bao giờ rửa mặt) luôn luôn có những mẩu đồ ăn cũ từ các bữa ăn sang, trưa, tối bám vào mớ râu khắp mặt ông ta. Cũng nhắc các bạn nhớ, chỉ là những mẩu thức ăn nhỏ vì ông ta thường chùi miệng bằng mu bàn tay hay ống tay áo. Nếu các bạn nhìn thật gần (một điều mà các bạn không bao giờ muốn sẽ thấy những mảnh nhỏ xíu từ các món trứng tráng khô cứng, hoặc từ món rau dền trộn sốt cá chua, hoặc từ xương cá, hoặc từ món gà xay nhuyễn và đủ thứ những món gớm ghiếc ưa thích của ông ta.

Nếu các bạn nhìn gần hơn (xin nhớ bịt mũi), sâu bên trong đám râu ria cứng ngắt lờm chờm ở môi trên của ông ta, các bạn có thể thấy những thứ mà ông ta chùi không sạch nổi. Chúng ở đó không biết bao nhiêu là tháng trời rồi: một mẫu pho mát xanh biếc như ấu trùng ruồi nhặng, hoặc một miếng bánh ngô mồn thếch hoặc cả một tí đuôi cá mòi nhầy nhụa.

Nhờ thế, ông Twit không bao giờ thấy đói. Chỉ cần le lưỡi ra đảo vài vòng, sục sạo trong đồng râu ria quanh miệng là ông ta có thể tìm được một miếng ngon lành gì đó để nhâm nhi.

Qua những điều kể trên hẳn các bạn có thể hình dung ông Twit là người hôi hám bẩn thỉu như thế nào.

Rồi các bạn sẽ còn biết ông ta là một lão già cực kì kinh khiếp nữa.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Bà Twit

Bà Twit không khá gì hơn ông chồng.

Dĩ nhiên mặt bà ta không có râu ria xồm xoàm. Nhưng như thế lại càng đáng tiếc, vì nếu có, ắt nó che được nét xấu xí dễ sợ của bà ta.

Thử nhìn bà ta xem.

Các bạn có bao giờ trông thấy bộ mặt xấu hơn thế không, tôi chắc là không.

Nhưng điều lạ lùng là mới sinh ra bà ta đâu có xấu gì. Lúc còn trẻ mặt bà khá xinh xắn. Thế nhưng từng năm qua đi, bà lớn dần lên và cái xấu phát triển theo.

Tại sao lại xảy ra điều kì quái như vậy? Các bạn nghe nhé.

Khi con người có những ý tưởng xấu xa, nét mặt sẽ biểu lộ ngay. Và rồi những ý tưởng xấu xa cứ xuất hiện đều đặn hằng ngày, từng tuần, năm này qua năm nọ thì gương mặt sẽ trở nên ngày càng xấu theo. Đến một lúc nào đó xấu tới nỗi không ai dám nhìn nữa.

Người có ý nghĩ tốt không bao giờ xấu xí được. Cho dù bạn có mũi vẹo, miệng méo, cằm nhọn hoặc răng hô, nhưng nếu bạn có ý nghĩ cao cả, chúng vẫn sang ngời trên gương mặt và bạn luôn xinh đẹp.

Không có gì ngời sang trên gương mặt bà Twit cả.

Tay phải bà ta chống gậy. Bà ta thường giải thích rằng do mụn nhọt dưới long bàn chân trái nên đi đứng rất đau đớn. Nhưng thật ra bà ta dùng nó để đánh chó, mèo và cả những đứa con nít nữa.

Rồi bà Twit còn có con mắt giả nữa. Nó là một con mắt thủy tinh, khi gắn vào, nó cứ nhìn lệch qua hướng khác.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Con Mắt Thủy Tinh

Bạn có thể bày nhiều trò chơi với con mắt thủy tinh, vì lấy nó ra vào dễ dàng bất cứ lúc nào. Bạn cũng biết chắc bà Twit rất thành thạo với trò đó.

Vào một buổi sang, bà ta lấy mắt giả ra lén bỏ vào cốc bia của ông Twit.

Ông ta đang ngồi nhắm nháp bia. Trên đám râu quanh miệng ông ta là một vòng bột trắng xóa. Ông ta dùng ống tay áo chùi bột rồi quẹt lên quần.

Quay lưng lại để ông không thấy bà đã lấy mắt giả ra, bà Twit nói:

-Ông đang âm mưu một điều gì đó. Mỗi khi thấy ông cứ trầm ngâm như vậy là tôi biết liền.

Không sai. Ông Twit đang tính toán dữ dội. Ông đang cố nghĩ ra một trò nào đó để cho bà vợ của mình một vố. Bỗng bà Twit lên tiếng:

-Ông cẩn thận đó. Vì khi thấy ông bắt đầu mưu đồ, tôi sẽ theo dõi ông sát sao.

Ông Twit nói:

-Câm miệng lại, mụ già.

Ông ta tiếp tục uống bia trong khi đầu óc xấu xa của ông đang suy tính một trò ghê gớm dành cho bà vợ.

Thình lình, khi dốc cạn giọt bia cuối cùng trong cốc vào miệng, ông thấy

con mắt thủy tinh của bà từ dưới đáy cốc trường trường nhìn lên. Ông ta nhảy bật dậy.

Bà Twit nhìn ông chồng cười sảng sặc:

-Tôi đã bảo tôi theo dõi ông mà. Tôi có mắt khắp nơi. Ông nên cẩn thận.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Con Ếch

Để trả thù vụ con mắt thủy tinh của bà Twit trong cốc bia, ông Twit quyết định sẽ bỏ một con ếch vào giường của bà.

Ông bắt được một con ếch bự trong ao và bí mật giấu trong hộp mang vào nhà.

Tối đó, trước khi ngủ, bà Twit vào nhà tắm. Ông chồng nhét con ếch vào giữa đám chăn của bà vợ. Sau đó ông lên giường mình nằm chờ cuộc vui diễn ra.

Bà Twit trở vào phòng, lên giường và tắt đèn. Bà nằm đó, trong bóng tối, gãi bụng soàn soạt. Ngứa ngứa quá. Mụ già ở dơ như vậy tất nhiên hay ngứa ngứa. Bỗng nhiên bà cảm thấy có cái gì lạnh lạnh và nhộp nhộp bò qua bàn chân. Bà thét lên.

Ông Twit hỏi:

-Bà sao vậy?

Bà ta nhảy lung tung, hét lớn:

_Cứu tôi với! Trên giường tôi có cái gì đó.

Ông chồng thản nhiên nói:

-Chắc là một con vật ngo ngoạy khổng lồ mà hồi nãy tôi thấy bò trên sàn.

Bà vợ hoảng hốt hỏi:

-Con gì?

Ông ta thông thả nói:

-Tôi định giết nhưng nó trốn được. Răng nó nhọn giống như cái tuốc-nơ-vít.

Bà ta sợ quá, hét lên:

-Cứu tôi với! Cứu tôi! Nó bò đầy trên bàn chân tôi.

Ông ta nói thêm:

-Nó sẽ cắn ngón chân bà.

Bà Twit ngất đi.

Ông Twit nhảy ra khỏi giường, lấy ca nước lạnh đổ lên mặt bà để bà tỉnh dậy. Con ếch bò lên khỏi đồng chăn, nhảy lại gần vũng nước. Nó nhảy lách tách quanh cái gối nằm của bà. Ếch khoái nước mà. Nó đang nô đùa thỏa thuê đây.

Khi bà Twit tỉnh dậy, con ếch nhảy lên mặt bà. Đây là điều không nên xảy ra cho bất cứ ai nằm trên giường vào ban đêm. Bà Twit lại thét to lên. Nhưng ông vẫn không buông tha:

-Trời ơi! Con ngộ ngoạ không lồ đó. Nó cắn sứt mũi của bà mất.

Bà ta nhảy ra khỏi giường, xuống lầu và ngủ trên ghế sofa suốt đêm đó. Còn con ếch bự nằm ngủ ngon lành trên gối của bà Twit.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Mì Ống Và Giun

Ngày hôm sau, để trả đũa ông Twit về vụ con ếch, bà Twit lên vào vườn đào mấy con giun. Bà lựa những con to và dài nhất cho vào 1 cái hộp thiếc, rồi giấu bên dưới tạp dề mang vào nhà.

Vào lúc 1 giờ, bà nấu món mì ống cho bữa trưa. Trong đĩa mì của ông Twit, bà trộn vào mấy con giun. Chúng không lộ ra vì bên trên được rưới một lớp nước sốt cà chua và phó mát.

Ông ghim nĩa vào đĩa mì, nói:

-Này bà, món mì của tôi động đậy kìa!

Bà Twit xúc mì ống từ đĩa của bà cho vào miệng (dĩ nhiên là trong đĩa không có giun) rồi nói:

-Loại mì mới. Có tên là Mì Ống Quăn Queo. Ngon lắm. Hãy ăn nhanh khi còn nóng và ngon.

Ông Twit bắt đầu ăn. Ông dùng nĩa quăn những cọng mì dài ngoẵng phủ đầy sốt cà chua cho vào miệng. Chẳng mấy chốc râu ông dính đầy nước sốt. Ông nói:

-Nó không ngon bằng loại mì thường. Nó sần sật thế nào đó.

Đầu bàn bên kia bà thích thú nhìn ông chồng đang ăn những con giun, nói:

-Tôi lại thấy nó rất ngon

Ông Twit đáp:

-Tôi lại thấy hơi đắng. Vị _Tại sao? đắng của nó rất là ghê. Lần sau bà nhớ mua thứ khác.

Bà Twit chờ cho đến khi ông chồng ăn sạch đĩa mì mới nói:

-Ông muốn biết vì sao món mì ống của ông lại sần sật không?

Ông Twit kéo góc khăn trải bàn lên lau nước sốt dính vào râu, hỏi:

-Tại sao?

Bà hỏi thêm:

-Và tại sao nó có vị đắng gớm ghiếc?

Ông hỏi:

Bà thích thú trả lời to:

-Vì nó là những con giun đó

Trả lời xong, bà Twit vỗ tay, dậm chân, người lắc lư bần bật vì cười nắc nẻ.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cây Gậy Kì Quái

Để trả đũa bà vợ vì vụ mấy con giun trong món mì ống, ông Twit lại nghĩ ra một trò quậy nữa thật thông minh.

Một đêm nọ, khi暮 già ngủ rồi, ông Twit lén ra khỏi giường, lấy theo cây gậy của bà vợ mang xuống lầu, đem vào xưởng của mình. Ông dán một mảnh gỗ tròn (không dày hơn đồng xu) vào đầu chống đất của cây gậy.

Cây gậy có dài hơn, nhưng sự khác biệt rất rõ nên sang hôm sau bà vợ không nhận ra.

Đến hôm sau, ông lại dán thêm một miếng gỗ nhỏ nữa. Cứ mỗi đêm, ông lại lén xuống lầu để dán thêm một miếng gỗ có bề dày không đáng kể. Ông làm khéo đến nỗi những miếng gỗ ghép lại vẫn trông giống như phần gỗ của cây gậy.

Dần dần, phải, dần dần, cây gậy của bà Twit càng ngày càng dài ra.

Khi một điều gì phát triển thật là chậm, bạn khó long nhận thấy. Ví dụ như chính bạn thật sự đang cao lên từng ngày, nhưng có bao giờ bạn nghĩ đến đâu, phải không? Nó xảy ra chậm đến nỗi bà không nhận ra điều đó.

Với cây gậy của bà Twit cũng vậy. Nó dài ra chậm chạp và từ từ nên bà không để ý tới mặc dù nó sắp chạm tới vai bà.

Một hôm, ông Twit nói với bà vợ:

-Cây gậy đó quá dài với bà.

Bà nhìn cây gậy một hồi rồi nói:

-Sao lại thế nhỉ? Tôi có cảm giác có điều gì đó không ổn, nhưng không thể nghĩ ra là điều gì.

Ông Twit bắt đầu thích thú, nói:

-Có điều gì không ổn thật đấy.

Bà Twit nhìn kĩ cây gậy cũ kĩ của mình, nói:

-Chuyện gì có thể xảy ra chứ? Chắc đột nhiên nó mọc dài ra.

Ông nhận xét:

-Đừng ngốc thế. Làm sao nó mọc dài được? Nó làm bằng gỗ chứ gì? Gỗ không thể nào mọc dài ra được.

Bà Twit kêu lên:

-Vậy chuyện quái quỷ gì đã xảy ra?

Ông nhe răng cười thật gớm ghiếc, nói:

-Không phải cây gậy mà là bà. Chính bà đang lùn đi. Tôi có để ý thấy như vậy.

Bà Twit phản đối:

-Không đúng.

Ông Twit nói:

-Bà đang co rút lại.

Bà trả lời:

-Không thể nào như vậy được!

Ông khoái chí, nói:

-Có đấy. Đúng thế. Thật là thú vị. Bà đang rút lại nhanh quá. Thật nguy hiểm. Ít nhất cũng ba tấc cho mấy ngày vừa qua.

Bà vẫn kiên quyết:

-Không hề!

Ông nói:

-Đương nhiên là có! Bà hãy nhìn cây gậy đi, mụ già. So sánh xem bà bị co rút đi bao nhiêu. Bà bị rút rồi. Co rút lại thật đáng sợ.

Bà Twit bắt đầu run lẩy bẩy tới nỗi bà phải ngồi xuống.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bà Twit Bị Co Rút

Ngay lúc bà Twit vừa ngồi xuống, ông Twit chỉ tay vào bà, la lên:

-Đấy! Bà đang ngồi trên cái ghế cũ của mình. Bà bị co rút đến nỗi chân bà không chạm tới đất kia.

Bà nhìn xuống chân. Trời ơi! Đúng rồi. Chân bà không chạm đất.

Bạn thấy rồi đấy, ông Twit xử lý với cây gậy khéo léo thế nào thì với cái ghế cũng y hệt vậy. Mỗi đêm, khi ông dán thêm gỗ vào cây gậy, ông cũng làm y hệt với cái ghế bốn chân của bà. Ông nói:

-Nhìn xem bà đang ngồi trên cái ghế cũ của bà. Bà bị rút đến nỗi chân bà đang đưa trên không kia!

Bà sợ quá, mặt mũi trắng bệch ra.

Ông chỉ ngón tay như chỉ mũi súng vào bà, nói tiếp:

-Bà bị co rút rồi. Bà bị co rút nặng lắm! Một vụ co rút kinh khủng nhất mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy!

Bà há hốc ra vì sợ hãi. Nước miếng chảy thông long xuống đất. Ông Twit vẫn còn nhớ vụ mì ống trộn giun nên chẳng thương hại bà chút nào. Ông tiếp lời:

-Tôi nghĩ bà sẽ biết chuyện gì xảy ra khi bà bị co rút chứ?

Bà thở gấp:

-Chuyện gì? Chuyện gì xảy ra?

Ông đáp:

-Đầu bà rụt vào trong cổ...

Cổ bà thụt vào trong thân...

Thân bà rút xuống dưới bàn chân...

Chân bà co tới bàn chân. Cuối cùng bà chẳng còn gì ngoài đôi giày và mớ quần áo cũ te tua.

Bà Twit thét lên:

-Tôi không thể chịu nổi.

Ông Twit lắc đầu, nói:

-Đó là chứng bệnh khủng khiếp nhất trên thế gian này.

Bà kêu lên:

-Tôi còn được bao nhiêu thời gian trước khi tôi chỉ còn lại mớ quần áo cũ và đôi giày này?

Ông làm ra vẻ nghiêm trọng, buồn bã lắc đầu nói:

-Theo tốc độ hiện giờ, tôi có thể cho rằng không quá mười hoặc mười một ngày.

Bà Twit hoảng hốt hỏi to:

-Chúng ta không thể làm gì được sao?

Ông Twit đáp:

-Chỉ có một cách chữa duy nhất.

Giọng bà Twit lạc đi:

_Nói đi! Cho tôi biết đi! Nói nhanh lên!

Ông Twit nói:

-Chúng ta phải khẩn trương.

Bà Twit nói:

-Tôi sẵn sàng! Tôi sẽ khẩn trương! Tôi sẽ làm những gì ông nói!

Ông Twit nhe răng ra cười với bà:

-Nếu không khẩn trương thì bà không sống lâu hơn đâu.

Bà Twit ôm lấy mặt, van nài:

-Tôi phải làm gì?

Ông Twit trả lời:

-Bà phải bị kéo căng ra.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Bà Twit Bị Kéo Căng Ra

Ông Twit dẫn bà vợ ra ngoài trời. Ông chồng đã chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng:

- Một trăm cái bong bay và rất nhiều dây nhợ.
- Một bình ga để bơm hơi vào các quả bong bong.
- Một vòng sắt đã được gắn chặt xuống đất.

Ông Twit chỉ tay vào vòng sắt, ra lệnh:

- Bà đứng vào chỗ đó.

Sau đó ông dùng dây cột hai chân bà Twit vào vòng sắt thật chặt. Xong xuôi, ông bơm đầy ga vào những cái bong bong được cột dây sẵn. Chúng căng phồng và kéo thẳng những sợi dây lên. Ông cột các đầu dây vào nửa than trên của bà: quanh cổ, cánh tay, cổ tay và cả tóc của bà nữa.

Chẳng bao lâu năm mươi cái bong bóng đủ màu bay lơ lửng trên đầu bà.

Ông Twit hỏi:

- Bà cảm thấy căng chưa?

Bà Twit trả lời:

- Có. Chúng kéo căng tôi dữ lắm.

Ông cột thêm mười cái bong bóng nữa. Lúc này lực kéo lên rất mạnh.

Bà Twit giờ đây hoàn toàn không nương tựa vào đâu được. Chân bị cột xuống đất và tay bị bong bóng kéo thẳng lên trời. Bà không thể nhúc nhích gì cả. Bà giống như một tù nhân. Ông Twit định đi khỏi. Thật thế, ông sắp đi khỏi thì bà ngoác miệng ra nói một câu thật ngu ngốc:

-Ông có đảm bảo chân tôi được cột chắc chắn xuống đất không? Nếu chúng đứt chắc tôi bay đi mất!

Câu hỏi của bà Twit giúp ông nảy ra ý tưởng thứ hai thật khủng khiếp.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bà Twit Bay Lên

Bà Twit la lên:

-Những cái bong bóng này đủ sức kéo tôi lên tới mặt trăng.

Ông Twit nói to cho bà vợ nghe:

-Đưa bà lên tận mặt trăng ư! Ý nghĩ thật dễ sợ! Chúng ta không muốn chuyện như vậy xảy ra đâu. Ôi, không đâu!

Bà Twit hét lên:

-Chắc chắn chúng ta không muốn thế đâu! Cột thêm dây vào chân tôi nhanh lên! Tôi muốn có cảm giác an toàn.

Ông Twit đắc chí, nói:

-Được lắm, thiên thần của tôi ơi!

Trên môi ông chồng nở nụ cười tinh quái. Ông Twit quỳ xuống bên chân bà vợ. Ông rút con dao trong túi ra và với một nhát cửa, ông đã cắt đứt những dọi dây cột chân bà với vòng sắt.

Bà Twit bay vút lên trời như hỏa tiễn. Bà la chói lói:

-Cứu tôi với! Cứu tôi với!

Không có gì cứu bà Twit được nữa. Trong giây lát bà đã bay cao tít trên

bầu trời xanh và còn bay lên nhanh hơn nữa.

Ông Twit đứng bên dưới ngược lên nhìn theo, đứng lăm bẫm:

-Một cảnh tượng tuyệt vời! Những cái bong bóng đủ màu sắc trong thật đẹp! Mình thật may mắn! Cuối cùng mù già cũng biến mất. Và biến mất mãi mãi.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Bà Twit Hạ Xuống

Có thể bà Twit xấu xí và hung dữ nhưng bà ta không ngốc.

Từ trên trời cao, bà Twit nảy ra sang kiến, tự nhủ:

-Nếu thoát được những cái bong bóng này, mình sẽ ngưng bay lên và mình sẽ rơi xuống.

Bà Twit bắt đầu cắn đứt dây những cái bong bóng được cột vào tay, vào cổ và vào tóc. Cứ mỗi sợi dây đứt và bong bóng bay đi thì sức kéo bị giảm dần.

Sau khi thoát được hai mươi cái bong bóng, bà Twit không còn bay lên nữa, cứ lơ lửng một chỗ trong không khí.

Bà Twit cắt đứt thêm một sợi dây nữa. Bà hạ xuống rất chậm.

Hôm đó là ngày yên tĩnh, không một chút gió. Vì thế, lúc này, hầu như bà Twit đang từ từ hạ xuống theo một chiều thẳng đứng.

Khi hạ xuống, váy của bà Twit phình to như thể chiếc dù, lộ ra bên trong chiếc quần bò sát tận đầu gối. Thật là một quang cảnh rất đáng xem trong một đẹp trời. Hàng ngàn con chim từ xa xăm bay tụ lại quanh bà Twit để ngắm người đàn bà lạ thường lơ lửng giữa trời.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ông Twit Sừng Sốt

Nghĩ rằng mình không còn phải nhìn bà vợ xấu xí nữa, ông Twit ngồi trong vườn uống mừng bằng một cốc bia.

Bà Twit hạ xuống không một tiếng động. Khi còn cách khoảng cỡ chiều cao căn nhà, thành linh bà hét lên thật lớn:

-Tôi đây, lão cá ngao dai nhách kia! Đồ củ cải già thôi! Đồ mặc váy đàn bà khăng bần thiêu!

Ông Twit nhảy dựng lên như thể bị một con ong bắp cày khổng lồ chích phải. Cốc bia tuột khỏi tay rơi xuống đất. Ông ngược nhìn. Ông há hốc nhìn thở ồ ồ. Tiếng kêu từ trong miệng ông bị nghẹt lại.

-Ớ ớ ớ ớ ớ! Á á á á á! Ối ối ối ối ối!

Bà Twit la lên:

-Tôi sẽ bắt ông trả món nợ này!

Bà ta hạ xuống ngay trên đầu ông chồng.

Mặt bà ta đỏ bừng lên vì giận dữ, vung vẩy cây gậy vẫn còn giữ chặt trong tay. Bà Twit hét to:

-Tôi sẽ đập ông bẹp dí! Tôi sẽ đánh ông như tử! Tôi sẽ quất ông tan xác!

Ông Twit không có đủ thì giờ để bỏ chạy. Áp xuống đầu ông là cả một

đám bong bóng, áo xống, và cơn giận như điên của bà. Cùng với những điều đó, cây gậy trên tay bà vợ quật bôm bốp khắp người ông.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Căn Nhà, Cây Khô Và Chuồng Khỉ

Nhưng vậy là quá đủ rồi. Chúng ta không thể cứ mãi theo dõi hai con người kinh khủng này chơi nhau những trò quái chiêu như thế. Chúng ta phải nối tiếp câu chuyện của mình nữa.

Ông bà Twit có một căn nhà đặc biệt. Một căn nhà đáng nhìn đấy! Nó y hệt như nhà tù! Và không thấy cửa sổ đâu cả.

Lúc xây nhà, ông Twit phát biểu ý kiến:

-Ai cần cửa sổ? Ai muốn thằng cha căng chú kiết nào đó nhòm ngó vào nhà mình để xem mình đang làm gì?

Trong đầu ông Twit chẳng thể có ý nghĩ rằng cái cửa sổ là để nhìn ra chứ không phải để nhìn vào.

À, các bạn thấy khu vườn của họ thế nào?

Bà Twit là một người làm vườn, bà rất giỏi trồng cây gai và cây tầm ma. Bà thường nói:

-Tôi luôn luôn trồng nhiều cây gai và cây tầm ma. Chúng có thể xua đuổi đám trẻ con tò mò ra khỏi đây.

Gần căn nhà của họ là một cái xưởng làm việc nhỏ của ông.

Một bên nhà là một Cây Khô rất lớn. Nó không bao giờ ra lá vì nó chết khô rồi.

Cách không xa Cây Khô là chuồng khỉ. Hiện giờ vợ chồng ông Twit đang nhốt bốn con khỉ trong đó. Chúng là của ông Twit. Chúng ta sẽ được nghe về chúng sau.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Keo Siêu Dính

Một tuần một lần, vào ngày thứ Tư, gia đình ông Twit ăn tối với món Bánh Nướng Nhân Chim. Ông có nhiệm vụ bắt chim còn bà thì chế biến món chim.

Ông rất giỏi bắt chim. Ngày hôm trước, ông dựa thang vào Cây Khô, lao lên cây, tay xách theo một xô keo và một cây cọ. Loại keo ông dùng được gọi là keo siêu dính. Nó dính hơn bất kì thứ keo nào trên thế giới. Ông trét keo vào đầu mút các cành rồi đi khỏi.

Khi mặt trời vừa lặn, từ các vùng quanh đó, chim bay đến tìm chỗ đậu trên Cây Khô. Thật đáng thương! Chúng đâu biết rằng các cành cây đều bị trét đầy chất keo siêu dính kinh khiếp đó. Ngay lúc đậu xuống cành cây là chân chúng bị dính chặt ngay. Thế là xong!

Sáng hôm sau, tức là ngày ăn Bánh Nướng Nhân Chim, ông Twit leo lên thang tóm gọn tất cả những con chim bắt hạnh bị dính vào cây. Bất luận chim gì, từ sơn ca, chim hét, chim sẻ, quạ, hồng tước cho đến chào mào – tất cả đều được cho vào nồi để làm món Bánh Nướng Nhân Chim ngày thứ Tư cho bữa ăn tối.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Bốn Chú Bé Bị Dính

Một buổi tối thứ Ba, sau khi trét đầy keo siêu dính vào cành cây, ông Twit leo xuống thang vào nhà. Có bốn đứa trẻ len lén bò vào vườn để xem mấy con khi. Chúng chẳng quan tâm gì đến cây gai hay cây tầm ma. Lát sau, khi xem chán lũ khi bọn chúng đi thám hiểm sâu trong khu vườn. Khi thấy cái thang dựa vào Cây Khô, chúng quyết định leo lên cây chơi.

Chúng cho rằng chẳng có gì sai cả.

Sáng hôm sau, khi ông Twit ra vườn bắt chim, ông thấy bốn đứa nhỏ khốn khổ ngồi trên cây, quần bị dính chặt vào cành. Không có một con chim mắc bẫy nào vì bọn trẻ khiến lũ chim sợ hãi tránh xa.

Ông Twit vô cùng giận dữ. Ông la hét om sòm, nhe hàm răng ra thật kinh khiếp:

-Không có chim làm bánh tối nay thì bắt bọn chúng thế vậy. Bánh Nướng Nhân Trẻ Con có thể ngon hơn Bánh Nướng Nhân Chim. Nhiều thịt mà lại ít xương nhỏ!

Lũ trẻ sợ hãi quá. Một đứa la lên:

-Ông ta sẽ luồn chính bọn mình!

Đứa thứ hai rên rỉ:

-Ông ta sẽ hầm sống bọn mình

Thằng thứ ba hét lớn:

-Lão ta sẽ nấu sôi bọn mình với cà rốt

Nhưng đứa thứ tư có đầu óc hơn, nó thì thầm với các bạn:

-Nghe này, tao có ý kiến. Chúng ta chỉ bị dính dít quần thôi. Nhanh lên!
Cởi quần ra đi! Nhảy xuống đất ngay!

Ông Twit lên tới cầu thang và sắp giơ tay tóm đứa gần nhất thì tất cả chúng nó nhảy hết xuống đất, bỏ chạy, phô bày mấy cái mông trần trụi dưới ánh mặt trời.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Mấy Con Khi Làm Xiếc Trồng Chuối

Bây giờ nói đến chuyện bốn con khi.

Cả bốn con khi trong chuồng đều là một gia đình: gồm Muggle – Wump, vợ nó và hai con nhỏ.

Nhưng ông bà Twit làm cái quái gì với mấy con khi trong vườn của họ?

Thời xưa, cả hai đều là người huấn luyện khi cho một đoàn xiếc. Họ từng dạy khi làm trò, khi ăn mặc như người, hút thuốc bằng ống vố và các trò nông cuồng khác.

Mặc dù ngày nay họ đã về hưu, nhưng ông Twit vẫn còn muốn huấn luyện khi. Ông Twit mơ ước một ngày nào đó sẽ làm chủ ĐOÀN XIẾC KHI TRỒNG CHUỐI đầu tiên trên thế giới.

Theo ý nghĩ đó, các con khi phải làm mọi thứ trong tư thế chúc ngược đầu xuống. Chúng phải nhảy múa lộn ngược (tay chống xuống đất còn chân giơ lên trời). Chúng phải chơi đá bóng lộn ngược. Chúng phải giữ thăng bằng trên mình các con khác vẫn trong tư thế lộn người, Muggle – Wump ở dưới cùng còn con nhỏ nhất ở vị trí cao nhất. Thậm chí chúng phải ăn uống lộn ngược đầu. Đây là điều không dễ vì đồ ăn thức uống phải đi người lên để vào cổ họng thay vì đi xuống. Thực vậy, điều này gần như không thể thực hiện được. Nhưng bọn khi đành phải làm, nếu không vợ chồng ông Twit sẽ không cho chúng ăn uống gì cả.

Đối với chúng ta, chuyện này có vẻ thật ngu ngốc. Với bọn khi cũng vậy.

Chúng chán ghét làm những trò ngược đời vô nghĩa hết ngày này sang ngày nọ lắm rồi. Khi phải chúc người bằng đầu hang giờ liên tục, chúng chóng mặt choáng váng. Có lúc, hai con khi nhỏ bị ngất xỉu vì máu dồn xuống đầu chúng nhiều quá. Nhưng ông Twit không quan tâm đến. Ông ta buộc chúng tập sáu giờ mỗi ngày. Nếu chúng không nghe lời, bà Twit cầm cây gậy kinh khiếp chạy đuổi theo chúng.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Chim Roly – Poly

Khỉ Muggle – Wump và gia đình nó ao ước ra khỏi cái chuồng trong vườn nhà ông Twit để trở về rừng châu Phi, quê hương của chúng.

Chúng căm ghét ông bà Twit vì họ đã làm cho cuộc sống chúng đầy đau khổ.

Chúng căm ghét ông bà Twit vì những gì họ làm đối với các con chim vào thứ Ba, thứ Tư hằng tuần. Chúng thường chạy nhảy lung tung trong chuồng, tay vung vẩy quơ quào, miệng la chí chóc:

-Bay đi chim! Đừng đậu lên Cây Khô! Nó bị trét đầy keo dính! Đi đậu chỗ khác đi chim!

Nhưng những con chim ở nước Anh này không hiểu được ngôn ngữ châu Phi kì lạ của bọn khỉ. Chúng không để ý, cứ tiếp tục dùng Cây Khô để làm nơi nghỉ chân và vẫn bị ông Twit bắt được và làm món Bánh Nướng Nhân Chim.

Một ngày nọ, có một con chim to thật đẹp từ trên bầu trời cao bay xuống đậu lên chuồng khỉ. Cả bọn kêu lên:

-Trời ơi! Chim Roly – Poly đây mà! Chim ơi, bay qua nước Anh này làm gì vậy?

Chim Roly – Poly bay đến từ châu Phi nên nó nói chung một ngôn ngữ với bọn khỉ. Nó rìa bộ lông có màu sắc tuyệt diệu, nhìn xuống bọn khỉ với vẻ

uy nghi, nói:

-Tôi đến đây nghỉ mát. Tôi thích du lịch. Đối với nhiều người, đi nghỉ mát bằng máy bay rất tốc kém, còn tôi có thể đi bất cứ nơi đâu mà chẳng tốn chút nào.

Muggle – Wump hỏi:

-Chim có biết cách nói chuyện với những con chim nước Anh không?

Roly – Poly đáp:

-Tất nhiên. Chẳng hay ho gì khi đến một nước mà lại không biết ngôn ngữ nước đó.

Muggle – Wump nói:

-Vậy chúng ta phải vội lên. Hôm nay thứ Ba và chim có thể thấy lão Twit đang kinh tởm trên thang đang trét keo dính lên các cành Cây Khô kia kìa. Tối nay khi đám chim tới tìm chỗ ngủ qua đêm, chim hãy báo chúng đừng đậu lên đó, bằng không chúng sẽ bị bắt để làm món Bánh Nướng Nhân Chim của lão ta đấy.

Tối hôm đó, chim Roly – Poly bay vòng quanh Cây Khô hát vang:

Khắp các cành cây đều có keo dính!

Nếu đậu xuống, các bạn sẽ không bao giờ thoát được

Bay đi! Hãy bay đi! Bay lên cao!

Nếu không ngày mai sẽ kết liễu cuộc đời trong Bánh Nướng Nhân Chim!

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Không Có Bánh Nướng Nhân Chim Cho Ông Twit

Sáng hôm sau, khi ông Twit xách một cái giỏ to tướng ra Cây Khô bắt chim, trên các cành cây không có một con nào cả. Chúng đều đậu trên nóc chuồng khi, kể cả Roly – Poly, và trong chuồng là Muggle – Wump và gia đình nó. Tất cả đều đang chế nhạo ông Twit.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Vẫn Không Có Bánh Nướng Nhân Chim Cho Ông Twit

Ông Twit không thể nào chờ thêm một tuần nữa để được ăn Bánh Nướng Nhân Chim. Ông ta ghiền bánh nướng nhân chim lắm. Vì thế, ngay ngày hôm đó, ông lại theo đuổi các con chim. Lần này ông trét keo siêu dính lên Cây Khô và cả lên chuồng khí. Ông ta lầm bầm:

-Bây giờ tao sẽ tóm chúng bay, dù chúng bay đậu bên nào cũng được.

Bọn khí ngồi thu lu trong chuồng theo dõi. Tối đến, khi chim Roly – Poly bay sà xuống, chúng hét to lên:

-Đừng đậu lên nóc chuồng chúng tôi. Nó bị trét đầy keo dính đó! Cả trên Cây Khô cũng vậy!

Khi mặt trời lặn, đàn chim kéo tới tìm chỗ ngủ. Chim Roly – Poly bay vòng quanh chuồng khí và Cây Khô cảnh báo lũ chim:

Hôm nay keo phủ đầy trên chuồng và trên cây!

Nếu các bạn đậu xuống sẽ bị dính chặt!

Bay đi! Hãy bay đi! Bay lên cao!

Nếu không ngày mai sẽ kết liễu cuộc đời trong Bánh Nướng Nhân Chim!

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ông Bà Twit Đi Mua Súng

Sáng hôm sau, khi xách giỏ ra bắt chim, ông Twit không thấy bóng dáng một con chim nào trên chuồng khỉ hay Cây Khô cả. Chúng đang đậu trên mái nhà ông, hót líu lo vui vẻ. Cả con chim Roly – Poly cũng ở trên đó. Tất cả chúng nó cùng gia đình khi trong chuồng cười cợt chế nhạo ông Twit.

Ông Twit tức giận hét lên:

-Rồi bọn bây sẽ không ngoác mỏ ra mà cười ngu ngốc như vậy nữa! Đồ bẩn thỉu có lông kia, lần sau ta sẽ tóm được bọn bây! Ta sẽ vặn cổ bọn bây! Ta sẽ cho bọn bây cào nồi nấu sôi sung sục lên! Ta sẽ làm Bánh Nướng Nhân Chim nội trong ngày hôm nay!

Bà Twit cũng đã ra khỏi nhà xem chuyện gì huyền nào dữ vậy. Bà cất giọng hỏi xách mé:

-Ông định làm cách nào để bắt chúng? Tôi sẽ không cho ông trét đầy keo lên mái nhà đâu!

Ông Twit tiến lại gần bà vợ, hạ giọng xuống để bọn khỉ và lũ chim không nghe được:

-Tôi có ý này hay lắm. Hai chúng ta sẽ vào thị trấn mua ngay hai khẩu súng. Bà thấy sao?

Bà Twit cười nhe mấy cái răng vàng khè, nói:

-Tuyệt! Chúng ta sẽ mua mấy cây súng săn lớn, loại mỗi lần bắn ra 50 viên ấy!

Ông Twit đáp:

-Đúng! Bà khóa kĩ cửa nẻo trong khi tôi đi kiểm tra chuồng khỉ.

Ông Twit đứng bên bạnh chuồng, hét to bằng giọng đe dọa của người dạy khỉ:

-Chú ý! Trồng chuối ngược cho ta! Nhảy lên! Chồng lên nhau! Nhanh lên! Làm ngay nếu không muốn ăn đòn vào lưng!

Bọn khỉ đáng thương ngoan ngoãn đứng chống trên hai tay, leo lên mình nhau. Muggle – Wump ở dưới cùng và con nhỏ nhất ở trên cao nhất.

Ông Twit ra lệnh:

-Giữ yên vị trí cho đến khi ta trở lại! Đố chúng bây dám nhúc nhích! Đừng làm mất thăng bằng! Vài giờ nữa ta trở lại. Ta muốn chúng bây ở nguyên vị trí như bây giờ. Hiểu chưa?

Ông Twit bước đi. Bà Twit đi theo. Chỉ còn bọn khỉ đang trồng chuối cùng đám chim ở lại.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Muggle – Wump Có Sáng Kiến

Ngay khi ông bà Twit khuất dạng nơi cuối đường, mấy con khỉ bật dậy trên hai chân. Muggle – Wump gọi chim Roly – Poly vẫn còn đang đậu tereen nóc nhà:

-Lấy chìa khóa lệ lên!

Roly – Poly hỏi lại:

-Chìa khóa nào?

Muggle – Wump bảo:

-Chìa khóa mở cửa chuồng của chúng tôi. Ông ta thường treo trên một cây đinh trong xưởng làm việc.

Roly – Poly bay đi rồi bay trở lại, miệng ngậm chìa khóa. Muggle – Wump thò tay qua song chuồng đón chìa khóa, tra vào ổ, vặn một cái rẹt. Cửa mở tung ra. Cả bốn con khỉ phóng ra ngoài.

Hai con khỉ nhỏ hét vang:

-Tự do rồi! Chúng ta đi đâu hả cha? Trốn đâu bây giờ?

Muggle – Wump bảo:

-Đừng rối tinh lên như vậy! Bình tĩnh đã! Trước khi rời khỏi đây, chúng ta còn một việc quan trọng phải làm.

Chúng nó hỏi:

-Việc gì vậy cha?

Muggle – Wump đáp:

-Chúng ta sẽ bắt vợ chồng lão Twit trồng cây chuối!

Chúng nó la lên:

-Chúng ta sẽ bắt họ làm gì? Cha đùa hả cha?

Muggle – Wump lắc đầu:

-Cha không đùa. Chúng ta sẽ làm cho hai vợ chồng lão Twit phải trồng cây chuối, chân của họ phải chống lên trời!

Roly – Poly đáp:

-Đừng mơ tưởng chuyện kì cục vậy! Làm sao chúng ta có thể làm cho hai con quái vật già nua dơ bẩn đó trồng cây chuối được?

Muggle – Wump đáp:

-Được! Chúng ta làm được! Chúng ta sẽ làm cho họ đứng bằng đầu hang giờ! Có thể là mãi mãi! Hãy cho họ thay vào vị trí chúng ta để họ hiểu!

Roly – Poly nói:

-Cách nào, chỉ tôi xem.

Muggle – Wump nghiêng đầu, từ khóe miệng lóe lên nụ cười tinh quái, nói:

-Tuy không thường xuyên, nhưng đôi khi tôi nảy ra sang kiến đấy. Nghe

đấy. Hãy theo tôi, tất cả hãy đi theo tôi tới xưởng!

Muggle – Wump lon ton chạy về hướng xưởng làm việc, ba con khi và chim Roly – Poly cũng đi theo.

Muggle – Wump kêu lên:

-Xô và cọ! Đó là những thứ ta cần! Trong xưởng có nhiều lắm! Nhanh lên! Mỗi người lấy cho tôi một cái xô và một cây cọ! Nhanh đi!

Bên trong xưởng có một cái thùng to tướng đầy keo siêu dính mà ông Twit thường dùng để bắt chim. Muggle – Wump ra lệnh:

-Đổ keo đầy xô! Chúng ta sẽ vào căn nhà lớn của họ.

Bà Twit thường giấu chìa khóa cửa trước dưới tấm thảm và Muggle – Wump đã nhìn thấy, Bọn chúng vào nhà dễ dàng, mỗi đứa xách theo một xô keo. Chim Roly – Poly cũng bay vào, mỏ ngậm một cái xô, chân quắp theo cọ.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Bắt Đầu Trét Keo

Muggle – Wump thông báo:

-Đây là phòng khách. Căn phòng to và đẹp là nơi hai kẻ quái dị đó ăn Bánh Nướng Nhân Chim mỗi tuần!

Roly – Poly nói:

-Làm ơn đừng nhắc đến Bánh Nướng Nhân Chim nữa. Tôi rung cả mình đây.

Muggle – Wump thúc giục:

-Chúng ta không được phí thời giờ! Nhanh lên! Nhanh lên nào! Việc đầu tiên tôi muốn mọi người quét keo lên trần nhà! Không chừa chỗ nào! Kín hết các góc tường.

Tất cả cùng nhao nhau nhau hỏi:

-Khắp trần nhà! Tại sao lại là trần nhà chứ?

Muggle – Wump la lên:

-Đừng thắc mắc! Hãy làm những gì tôi bảo và đừng có tranh cãi!

Chúng hỏi tiếp:

-Nhưng làm sao chúng ta lên đó? Chúng ta với tay không tới.

Muggle – Wump đang trong trạng thái rất kích động, nó nhảy khắp phòng, vung vẩy cây gậy và xô keo, hét to:

-Loài khi chúng ta có thể tới được bất cứ chỗ nào! Nhảy lên bàn! Đứng trên ghế! Phóng lên vai người khác! Roly – Poly có thể vừa bay vừa làm! Đừng có đứng đó mà hoác miệng ra nhìn! Chúng ta phải làm vội lên! Không hiểu ứ? Hai vợ chồng lão lão Twit đáng sợ sẽ về bất cứ lúc nào và lần này họ có súng đó! Bắt tay vào làm đi chứ! Trời ơi! Bắt đầu đi!

Thế là việc trét keo lên trần bắt đầu. Tất cả các con chim khác bay vào giúp, mỏ và chân chúng kẹp chặt cọ. Có thêm những con ó, vịt trời, gõ kiến, ác là, quạ, và đủ loại khác nữa. Tất cả quét như điên như khùng. Nhờ đó công việc chẳng mấy chốc đã hoàn thành.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thảm Đế Lên Trần Nhà

Tất cả lũ chim đều nhìn Muggle – Wump hỏi:

-Bây giờ thì tới gì nữa?

Muggle – Wump kêu lên:

-Ha – ha! Bây giờ sẽ là trò vui đây! Trò trồng cây chuối tuyệt diệu nhất trên đời! Các bạn sẵn sàng chứ?

Cả đàn chim và khỉ cùng đáp:

-Sẵn sàng.

Muggle – Wump hét to:

-Kéo tấm thảm ra! Rút nó ra khỏi đồng đồ đạc rồi cho nó dính lên trần!

Một con khỉ nhỏ cất tiếng khọt khẹt:

-Dính lên trần! Không được đâu cha!

Muggle- Wump nạt nộ:

-Cha sẽ cho con dính luôn lên trần nếu con không chịu câm miệng lại!

Cả bọn hét lên:

-Hắn điên rồi!

-Hắn khùng rồi!

-Hắn dở dở ương ương rồi!

-Hắn mất rồi!

-Hắn lên cơn rồi!

Roly – Poly nói:

-Muggle – Wump mất trí rồi! Tội nghiệp anh bạn Muggle của tôi!

Muggle – Wump nằm lấy một góc thảm, nói:

-Đừng nói vớ vẩn nữa! Hãy giúp tôi một tay! Kéo đi, đồ ngu!

Tấm thảm khá to, phủ toàn bộ sàn nhà. Nó có hình vẽ màu đỏ và màu vàng. Kéo được tấm thảm to trong khi căn phòng nhiều bàn ghế thật không dễ chút nào. Khi Muggle – Wump liên tục hò hét, nhảy nhót quanh phòng cứ như một con quỷ nhỏ, miệng sai bảo mọi người làm thế này thế nọ. Nhưng cũng không thể trách nó được. Sau nhiều tháng trời phải đứng trên cái đầu cùng với gia đình, nó rất sốt ruột muốn được nhìn thấy vợ chồng lão Twit phải đứng ngược đầu y như vậy.

Nhờ có bầy chim cùng sức kéo với mấy con khi, cuối cùng tấm thảm cũng được nâng lên trần và dính chặt trên đó.

Bỗng nhiên giờ đây thì trần nhà được lột tấm thảm rực rỡ màu đỏ và màu vàng.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Đưa Đồ Đặc Lên

Muggle – Wump hét to:

-Bắt đầu là cái bàn. Lật ngược nó lại. Đặt một cục keo dính lên đầu các chân bàn. Chúng ta sẽ dính chặt nó lên trần.

Nâng cái bàn lộn ngược cho nó dính lên trần nhà không phải chuyện dễ, nhưng cuối cùng rồi cũng xong.

Chúng nó hỏi nhau:

-Nó có dính không? Liệu keo đủ chắc để giữ chặt nó không?

Muggle – Wump trả lời:

-Nó là thứ keo tốt nhất trên thế gian này. Nó là loại keo bắt chim đặc biệt được dùng để trét lên cây.

Roly – Poly rên rỉ:

-Thôi mà. Tôi đã yêu cầu anh đừng đề cập đến chuyện đó rồi mà. Anh có thích hay không, nếu đó là Bánh Nướng Nhân Khi họ làm mỗi thứ Tư hằng tuần và tôi cứ đề cập đến nó hoài?

Muggle – Wump nói:

-Cho tôi xin lỗi. Vì quá kích động nên hầu như tôi không biết mình làm đang nói gì nữa. Bây giờ đến lượt mấy cái ghế. Cứ làm giống như với cái

bàn. Tất cả các chân ghế phải được dính lên trần nhà. Nhớ là đúng vị trí. Nào, lệ lên mọi người! Bất cứ lúc nào hai kẻ quái đản cũng có thể xộc vào nhà với những khẩu súng!

Bây giờ cùng lũ chim giúp nhau trét keo vào chân ghế rồi áp cho dính lên trần.

Muggle – Wump hét lớn:

-Bây giờ đến phiên những cái bàn nhỏ! Rồi đến cái ghế xô-pha! Cái tủ búp phê! Cây đèn chụp! Và còn tất cả những thứ vụn vặt nữa! Gạt tàn thuốc! Đồ trang trí! Những chú lùn bằng nhựa trên tủ búp phê! Tất cả mọi thứ đều phải được gắn hết lên trần nhà!

Đúng là một công việc nặng nhọc. Khó khăn nhất là phải gắn sao cho đúng vị trí tương ứng ngay trên trần. Nhưng rốt cuộc bọn chúng cũng làm hoàn tất.

Roly – Poly muốn hụt hơi, nó mệt đến nỗi không thể vỗ cánh không lên được, hỏi tiếp:

-Bây giờ còn gì nữa?

Muggle – Wump nói:

-Đến phiên những bức tranh. Xoay lộn đầu chúng lại. Và một trong các bạn chim làm ơn bay ra ngoài canh chừng xem hai vợ chồng lão dì hẻm đó về tới chưa.

Roly – Poly nói:

-Để tôi đi. Tôi sẽ đậu trên đường dây điện thoại canh gác và sẵn đó nghỉ mệt luôn thể.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Các Chú Quạ Ra Tay

Bọn chúng vừa hoàn thành xong công việc thì Roly – Poly bay vào nhà, kêu toáng lên:

-Họ sắp về tới! Họ sắp về tới!

Các con chim nhanh chóng trở lên mái nhà. Các con khi chạy vội về chuồng, đứng lộn đầu, con này trên con nọ. Sau đó, ông bà Twit tiến vào vườn, mỗi người cầm một khẩu súng trông thật dễ sợ.

Ông Twit nói:

-Tôi rất vui là bọn khi vẫn còn đứng lộn ngược trên đầu.

Bà Twit đáp:

-Chúng ngốc quá có biết làm gì đâu. Này, ông nhìn thấy mấy con chim xác láo vẫn còn đậu trên mái nhà kia! Chúng ta hãy vào nhà nạp đạn cho khẩu súng, và pằng pằng pằng, và ta sẽ có Bánh Nướng Nhân Chim cho bữa ăn tối.

Ngay khi ông bà Twit vào nhà có hai con quạ đen bay sà xuống đầu họ. Chân mỗi con quắp theo một cây cọ ước dầm keo dính. Khi bay vút qua, chúng quẹt một đường keo dính trên đỉnh đầu họ. Chúng làm thật nhẹ nhưng họ vẫn cảm thấy được.

Bà Twit la lên:

-Cái gì vậy? Lũ chim ị phân lên đầu tôi!

Ông Twit cũng hét lên:

-Đầu tôi nữa! Tôi cũng thấy thế!

Bà Twit bảo:

-Đừng đụng vào! Dính đầy tay ông bây giờ! Vào trong nhà và chúng ta nhúng đầu vô bồn rửa chén đi!

Ông ta la lên:

-Đồ côn đồ bẩn thỉu! Chúng cố ý đó! Hãy chờ tao nạp đạn rồi chúng mày sẽ biết.

Bà Twit lấy chìa khóa bên dưới tấm thảm trước cửa (Muggle – Wump đã cẩn thận để lại chỗ cũ) và họ vào nhà.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Gia Đình Twit Bị Lộn Ngược

Khi vào nhà, ông Twit há hốc miệng:

-Cái gì thế này?

Bà Twit thét lên:

-Chuyện gì đã xảy ra?

Họ đứng giữa phòng, nhìn lên. Tất cả đồ đạc, bàn ghế, trường kỉ, đèn, bàn nhỏ, tủ đựng các chai bia, đồ trang trí, lò sưởi điện, thảm, mọi thứ đều dính ngược lên trần. Tranh treo ngược trên tường. Sàn nhà họ đang đứng hoàn toàn trống trơn. Nó được sơn trắng giống như trần nhà.

Chợt bà hét lên:

-Nhìn kìa! Kia là sàn nhà! Nó ở trên đó! Đây là trần nhà! Chúng ta đang đứng trên trần nhà!

Ông Twit há hốc miệng:

-Chúng ta lộn ngược đầu rồi! Chắc chắn chúng ta ngược đầu rồi! Chúng ta đang đứng trên trần nhìn xuống sàn nhà.

Bà Twit la lên:

-Cứu tôi với! Cứu tôi với! Tôi bắt đầu cảm thấy chóng mặt quá!

Ông Twit họa theo:

-Tôi cũng vậy! Tôi cũng vậy! Tôi không thích đứng lộn ngược đầu chút nào!

Bà Twit lại la lên:

-Chúng ta đang đứng lộn đầu và máu đang dồn xuống đầu tôi rồi! Nếu không làm cái gì đó nhanh lên, tôi chết mất! Tôi biết rõ là tôi sẽ chết mất!

Ông Twit kêu lên:

-Hiểu rồi! Tôi biết chúng ta phải làm gì rồi! Chúng ta sẽ đứng bằng đầu, nghĩa là chúng ta sẽ đứng đúng chiều đấy!

Thế là họ đứng chống đầu xuống đất. Dĩ nhiên là khi đầu họ vừa chạm đất thì chất keo do bọn quạ trét lên đầu họ khi nãy dính cứng xuống đất. Họ bị dính rồi. Dính chặt như ghim, như trét xi măng, như dán keo, như thể bắt chặt xuống bàn gỗ.

Bọn khi nhìn vào nhà qua khe hở nơi cửa. Chúng đã phóng ra khỏi chuồng ngay khi ông bà Twit vào nhà. Chim Roly – Poly cũng quan sát nữa. Tất cả các con chim khác chộn rộn bay tới bay lui để xem cảnh tượng lạ thường này.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Bầy Khi Trốn Thoát

Tối hôm đó, Muggle – Wump cùng gia đình nó đi vào khu rừng trên đỉnh đồi. Trên ngọn một cây cao nhất, chúng xây một mái nhà tuyệt vời. Tất cả chim chóc, đặc biệt là những con lớn như quạ, ác là cũng làm tổ quanh đó để không ai có thể trông thấy chúng.

Roly- Poly nói:

-Các bạn không thể ở đây mãi được.

Muggle – Wump hỏi:

_Tại sao? Chỗ này đẹp đấy chứ.

Roly – Poly đáp:

-Cứ chờ đến mùa đông sẽ biết. Loài khi các bạn không thích thời tiết lạnh lẽo, phải không?

Muggle – Wump trả lời:

-Chắc là không rồi. Bộ mùa đông ở đây lạnh lắm sao?

Roly – Poly nói:

-Chỉ toàn là băng và tuyết. Nó lạnh đến nỗi khi một con chim ngủ dậy, thì chân chim bị đông cứng vào cành cây chim đậu.

Muggle – Wump kêu lên:

-VẬY gia đình chúng tôi sẽ làm gì. Bị ướp lạnh hết à?

Roly – Poly nói:

-Không có đâu. Vì khi mùa thu đến, khi lá cây bắt đầu rụng, các bạn có thể bay về châu Phi với tôi.

Muggle – Wump thốt lên:

-Kì cục quá! Khi đâu biết bay.

Roly – Poly nói:

-Bạn có thể ngồi trên lưng tôi. Tôi có thể đưa các bạn về từng người một. Các bạn sẽ được đi Siêu Phản Lực Cơ Roly – Poly mà không tốn đồng xu nào.

VỢ CHỒNG LÃO TWIT

Roald Dahl
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Ông Bà Twit Bị Co Rút

Và ở dưới này, trong căn nhà khủng khiếp, ông bà Twit vẫn bị dính chặt trong tư thế trồng chuối nơi sàn phòng khách.

Ông Twit vùng vẫy đôi chân trên trời, hét to:

-Lỗi của bà! Chính là bà! Mụ bò cái già! Cứ nhảy lung tung mà hét: “Chúng ta lộn ngược đầu! Chúng ta lộn ngược đầu!”

Bà Twit đáp:

-Đồ heo già râu ria xồm xoàm, chính ông là người nói rằng nên đứng bằng đầu cho đúng chiều! Chúng ta sẽ không bao giờ thoát được đây! Chúng ta bị dính vào đây mãi mãi!

Ông Twit nói:

-Bà sẽ dính mãi mãi. Còn tôi thì không! Tôi sẽ thoát khỏi đây!

Ông vặn vẹo, ngó ngoáy, uốn éo, xoay qua xoay lại, húc, đẩy, như keo dính vẫn giữ chặt ông trên sàn như đối với lũ chim đáng thương trên Cây Khô. Ông vẫn đứng lộn đầu ở đó.

Nhưng đầu đầu phải dùng để đứng. Nếu bạn đứng bằng đầu trong thời gian dài, điều kinh khiếp sẽ xảy ra. Đây là điều làm ông bàng hoàng nhất. Trọng lượng bên trên đè xuống như vậy khiến đầu ông bắt đầu thụt vào vai.

Chẳng bao lâu nó biến mất hoàn toàn, mất hẳn trong cái cổ to bành núc

ních mỡ. Ông Twit hỗn hển nói:

-Tôi đang bị rút nhỏ lại!

Bà Twit hét lên:

-Tôi cũng vậy!

Ông Twit la lớn:

-Cứu tôi với! Cứu tôi với! Gọi bác sĩ! Tôi đang bị rút lại!

Bà Twit cũng vậy. Nhưng lần này không phải giả nữa. Lần này hoàn toàn thật.

Đầu họ thụt vào trong cổ...

Cổ họ thụt vào trong thân...

Thân họ thụt xuống dưới chân...

Chân họ rút vào bàn chân...

Một tuần sau, vào một buổi chiều nắng đẹp, có người đàn ông tên Fred đến ghi số đồng hồ hơi đốt. Không ai mở cửa cho ông ta, vì vậy ông ta nhìn qua khe cửa. Trên sàn phòng khách, Fred thấy hai đồng quần áo cũ, hai đôi giày và một cây gậy. Không còn chút tăm tích gì của vợ chồng ông bà Twit trên cõi thế gian này nữa.

Và mọi người, kể cả Fred, cùng hét vang lên: “HOAN HÔ!”